

[Glensgård]

Ifølge Radioavisen den 12. juni 1979 kl. 13 fremgik, at USA allerede i april måned 1979 stoppede den økonomiske hjælp til Pakistan.

Besvarelse (21/6 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Danmarks internationale udviklingssamarbejde med udviklingslandene sigter på at fremme befolkningernes økonomiske og sociale udvikling. Det danske bistandssamarbejde er således baseret på princippet om, at valget af modtagerlande og bistandsaktiviteter alene bør afgøres ud fra udviklingsmæssige vurderinger, først og fremmest befolkningernes behov og Danmarks muligheder for at inødekomme dem.

Hvad konkret Pakistan angår, hører landet ikke til de udviklingslande, med hvilke Danmark har bilateralt projektsamarbejde, og den bistand, der fra dansk side er ydet, er for den overvejende dels vedkommende ydet i form af statslån, bundne til indkøb af dansk fremstillet kapitaludstyr og danske tjenesteydelser. Der er siden 1966 ydet Pakistan fire statslån på tilsammen 220 mill. kr., herunder i begyndelsen af indeværende år et lån på 125 mill. kr., der er anvendt til finansiering af et fragtskib fra et dansk værft.

Der er ikke og har ikke været tale om fra dansk side at indlede et bilateralt projektsamarbejde med Pakistan og ud over igangværende drøftelser om ydelse af et mindre, nyt statslån til Pakistan i 1980 på 40 mill. kr., der for hovedpartens vedkommende forventes anvendt til finansiering af leverancer fra firmaet Haldor Topsøe i forbindelse med etableringen af et større kunstgødningens anlæg, er der ikke aktuelle planer om yderligere dansk bistand til landet.

Herudover vil jeg gerne understrege, at problemerne omkring spredning af kernevåben til flere stater efter dansk opfattelse bør prioriteres meget højt i de internationale nedrustningsbestræbelser. Det ville kunne få uoverskuelige følger for den internationale stabilitet, hvis flere stater ud over de nuværende atommagter erhvervede nationale atomvåben. Dermed ville en afgørende barriere mod en mere omfattende spredning af kernevåben være gennembrudt. Senest har vi gjort disse synspunkter gældende under de drøftelser, der netop har fundet sted i FN's nye nedrustningskommission.

Pakistanets regering har dementeret, at Pakistanets atomprogram sigter mod udvikling af atomvåben. Det følger af de netop anførte principielle overvejelser, at den danske regering nøje følger udviklingen på hele dette område, og vi vil fra dansk side naturligvis gøre, hvad vi kan for at bidrage til det internationale arbejde for at hindre yderligere spredning af atomvåben.

Til *forsvarsministeren (13/6 79)* af:

Ole Henriksen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange tons brændstof der medgik til afholdelse af det militære flyvestævne ved Karup flyveplads søndag den 10. juni, og hvor meget stævnet som helhed har kostet?«

(Spm. nr. 1081).

Begrundelse.

I en tid hvor regeringen forsøger at højne befolkningens energibevindsthed, vil det være af stor betydning, at der kan hentes inspiration til ressourcebesparelser fra de militære aktiviteter.

Efter det oplyste deltog der godt 30 militære flyvemaskiner, og selve flyvestævnet varede i ca. seks timer.

Besvarelse (21/6 79):

Forsvarsministeren (Søgaard):

Ved flyvestævnet i forbindelse med »åbent hus« arrangementet på flyvestation Karup den 10. juni 1979 deltog såvel danske som udenlandske fly.

De flyvninger, der blev udført af danske fly, indgik i det for flyvevåbnets piloter nødvendige træningsprogram. Flyvestævnet indebærer derfor ikke noget merforbrug af flybrændstof.

De danske fly brugte 28 tons brændstof af typen JP-4.

De udenlandske fly brugte 38 tons JP-4, som vil blive betalt af de pågældende lande.

Det skal bemærkes, at JP-4 brændstof ikke kan anvendes til civil brug.

I forbindelse med stævnet blev der anvendt ca. 9.000 kr. til forplejning af besøgende flybesætninger samt ca. 5.000 kr. til annoncering.